

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 270

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 martie 2006

S U M A R

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 159 din 28 februarie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	2–3
Decizia nr. 183 din 2 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă.....	3–4
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
319. — Hotărâre privind aprobarea Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru perioada 2006–2009 și a Planului general de acțiuni pentru implementarea Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru perioada 2006–2009	5–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 159

din 28 februarie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Biroul Notarului Public Rădulescu Dumitru Octavian în Dosarul nr. 71/2005 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, deoarece desființarea unei construcții nelegal executate este consecința nerespectării, de către constructor, a prevederilor imperitive ale legii, și nu reprezintă o încălcare a dreptului de proprietate.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 martie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 71/2005, **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții.** Excepția a fost ridicată de către Biroul Notarului Public Rădulescu Dumitru Octavian cu prilejul soluționării unui apel împotriva unei sentințe civile pronunțate de Judecătoria Sectorului 1 București, prin care s-a dispus desființarea unei construcții executate fără respectarea prevederilor Legii nr. 50/1991.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia sustine, în esență, că art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991, care prevede posibilitatea organului care a aplicat sancțiunea de a sesiza instanțele judecătorești pentru a se dispune demolarea construcțiilor realizate nelegal, încalcă prevederile art. 44 alin. (2) din Constituție, deoarece desființează dreptul de proprietate privată asupra unui imobil deja edificat, fără a fi nevoie de obținerea unei autorizații de demolare.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că texte legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, dispoziții potrivit căroră:

„În cazul în care persoanele sancționate contraventional au oprit executarea lucrărilor, dar nu s-au conformat în termen celor dispuse prin procesul-verbal de constatare a contraventiei, potrivit prevederilor art. 28 alin. (1), organul care a aplicat sancțiunea va sesiza instanțele judecătorești pentru a dispune, după caz:

[...] b) desființarea construcțiilor realizate nelegal.“

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor art. 44 alin. (2) din Constituție, referitor la dreptul de proprietate privată, coroborate cu cele ale art. 136 alin. (5) și ale art. 53 din Constituție, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și, respectiv, la proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Astfel, textul constituțional al art. 44 referitor la garantarea dreptului de proprietate statonicește că limitele și conținutul acestuia sunt stabilite prin lege, iar alin. (7) al art. 44 din Constituție prevede că dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului. De asemenea, din jurisprudența Curții Constituționale și din cea a Curții Europene a Drepturilor Omului se desprinde ideea că dreptul de proprietate nu este unul absolut, ci comportă unele limitări, care trebuie să păstreze un echilibru între interesul general și interesul privat al cetățenilor. În acest

sens sunt, spre exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 144 din 25 martie 2004 și hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului *Sporrong și Lönnroth contra Suediei* din 1982, *Brumărescu contra României* din 1999 și *Basoukou contra Greciei* din 2005.

În ceea ce privește edificarea de construcții, nu se poate susține că prin desființarea unei construcții nelegal executate s-ar încalcă dreptul de proprietate, întrucât demolarea, dispusă de o instanță judecătorească la finalul unui proces în care s-au putut formula apărări și administra probe, este consecința nerespectării de către constructor a

prevederilor imperitive ale legii privitoare la autorizările necesare edificării imobilului respectiv.

În ceea ce privește necesitatea emiterii unei autorizații prealabile de desființare a construcției, prevăzută la art. 8 din lege, de către președintii consiliilor județene, de primarul general al municipiului București sau de primari, după caz, se constată că această obligație nu incumbă, în mod evident, instantelor de judecată, care pot dispune demolarea prin hotărâre judecătorească, în virtutea prerogativei lor generale de jurisdicție.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIZIE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Biroul Notarului Public Rădulescu Dumitru Octavian în Dosarul nr. 71/2005 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședință publică din data de 28 februarie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN VIDA

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 183

din 2 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 4.816/2005, **Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Art Construct Special” — S.R.L. din Bacău cu ocazia soluționării unei acțiuni ce are ca obiect constatarea nulității unui contract de asociere în participație.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că reglementarea criticată contravine prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 alin. (1), (2) și (3) și ale art. 24 alin. (1). Autorul excepției arată că nici o lege nu poate îngrădi dreptul persoanei de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, această limitare în exercitarea drepturilor de către părți creând premise pentru pronunțarea unor soluții nelegale, abuzive, de către judecătorii unei secții sau ai unei instanțe. Prin faptul că nu este permisă formularea, pentru aceleași motive de recuzare, a unei noi cereri împotriva aceluiași judecător, autorul excepției apreciază că se creează posibilitatea abuzului de drept, protejându-se una dintre părțile procesuale, și anume a judecătorului recuzat.

Tribunalul Bacău — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Art Construct Special” — S.R.L. din Bacău în Dosarul nr. 4.816/2005 al Tribunalului Bacău — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu contravine art. 21 din Constituție, întrucât prin interzicerea recuzării tuturor judecătorilor unei instanțe sau ai unei secții a acesteia se descurajează abuzul de drept și tergiversarea soluționării cauzelor într-un termen rezonabil.

este neîntemeiată. Instanța arată că prin dispozițiile criticate legiuitorul a urmărit îndeplinirea cu celeritate a actului de justiție prin soluționarea într-un termen rezonabil a cererilor cu care a fost investită instanța. Ca atare, nu se poate vorbi de o îngrădire a dreptului unei persoane de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor și intereselor sale legitime.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, prin procedura recuzării legiuitorul având în vedere asigurarea cerințelor principiului imparțialității în constituirea completului de judecătă și, totodată, prevenirea abuzului de drept, prin recuzarea judecătorilor. Partea căreia i s-a respins cererea de recuzare are însă posibilitatea, potrivit art. 34 alin. 2 din Codul de procedură civilă, să atace încheierea privind respingerea cererii odată cu hotărârea dată asupra fondului procesului. Ca atare, reglementarea criticată nu contravine prevederilor constituționale invocate în susținerea excepției.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere principiului egalității în fața legii, întrucât se aplică tuturor persoanelor aflate în situația reglementată de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrar. Nu se aduce atingere, sub nici un aspect, accesului liber la justiție, dreptului părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și nici dreptului la apărare al părților.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

C U R T E A,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d), precum și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

C U R T E A C O N S T I T U I O N A L Ă

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Art Construct Special“ – S.R.L. din Bacău în Dosarul nr. 4.816/2005 al Tribunalului Bacău – Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN VIDA

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, aliniate introduse prin art. I pct. 6 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005.

Textul de lege criticat are următorul conținut:

— Art. 28 alin. 2 și 3: „(2) Nu se pot recuza toti judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.

(3) Pentru aceleași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere împotriva aceluiași judecător.“

În susținerea neconstituționalității dispozițiilor de lege criticate, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) care consacră accesul liber la justiție și ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că instituția recuzării în procesele judiciare se justifică prin imperativul asigurării unei judecări imparțiale, în care părțile să fie protejate de eventuala părtinire a judecătorului, cauzată de legătura de rudenie sau afinitate cu una dintre părți, interesul personal pe care îl are în soluționarea cauzei deduse judecătării sau alte asemenea împrejurări, expres prevăzute de lege. Recuzarea nu poate fi, în consecință, decât individuală și nu colectivă și nici nu poate conduce, în sistemul nostru juridic, la împiedicare tuturor judecătorilor unei instante de a judeca procesele cu care au fost investiți în condițiile legii.

De altfel, Curtea constată că dispozițiile art. 28 alin. 2 din Codul de procedură civilă au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală ca și în prezentă cauză și cu motivări asemănătoare.

În acest sens este Decizia nr. 97 din 9 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 2 martie 2006, prin care Curtea a statuat că, prin dispozițiile de lege criticate, „legiuitorul nu a înțeles să limiteze accesul liber la justiție sau dreptul la apărare, ci să asigure un climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestui drept constituțional.“

Deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezentă cauză.

Pentru aceleași argumente învederate în decizia amintită, Curtea reține că nu poate fi primită nici critica privind neconstituționalitatea art. 3 al art. 28 din Codul de procedură civilă, raportată la aceleași prevederi constituționale.

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru perioada 2006–2009 și a Planului general de acțiuni pentru implementarea Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru perioada 2006–2009

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezența hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Strategia națională pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru perioada 2006–2009, prevăzută în anexa nr. 1, precum și Planul general de acțiuni pentru implementarea Strategiei naționale

pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru perioada 2006–2009, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 2. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezența hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

Gheorghe Barbu

p. Ministrul educației și cercetării,

József Kötő,

secretar de stat

Ministrul administrației și internelor,

Vasile Blaga

Ministrul finanțelor publice,

Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 8 martie 2006.
Nr. 319.

ANEXA Nr. 1

STRATEGIA NAȚIONALĂ pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru perioada 2006–2009

I. Considerații generale

1. Premise

Legislația României garantează drepturile egale ale cetățenilor de a participa la viața economică și socială, de a se pregăti și forma într-o anumită profesie, de a se angaja, de a promova și participa la distribuirea beneficiilor, de a se bucura de protecție socială în anumite situații. Cu toate acestea, segregarea profesională a femeilor persistă încă și este demonstrată prin existența modelelor de ocupare diferențiate pe sexe, ceea ce determină disparitățile între venituri, chiar dacă principiul „la muncă egală, salariu egal“ este consacrat juridic.

Pornindu-se de la principiul egalității de șanse între femei și bărbați, astfel cum este definit în Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse între femei și bărbați, republicată, care presupune luarea în considerare a diferitelor capacitați, necesități și aspirații ale bărbaților și ale femeilor, precum și tratamentul egal al acestora, în prezent, este esențial pentru România ca femeilor să li se asigure în mod real egalitatea de șanse în ceea ce

privește accesul la educație, la formare și la un loc de muncă, la întemeierea unei familii și la participarea la luarea de decizii publice și politice, trăsătură ce caracterizează societățile democratice și dezvoltate. În acest scop, România depune un efort important pentru a-și adapta legislația la principiul nediscriminării pe criteriul de sex, conform legislației comunitare.

Contextul românesc ne arată că în domeniul muncii femeile suferă o serie de discriminări. Acestea se datorează faptului că există domenii ale economiei în care femeile sunt majoritare sau domenii în care bărbații sunt majoritari. Acest fapt duce la o segregare pe sexe a ocupărilor, observându-se că cele feminizate sunt, în general, mai prost plătite.

În ceea ce privește nivelul de salarizare s-a constatat că în ultimii 11 ani diferența dintre salariile angajaților de sex masculin față de cele ale celor de sex feminin s-a redus cu 7 puncte procentuale, ajungând la 14% în 2004 (față de 21% în 1994), conform studiului realizat de Eurostat, Biroul de Statistică al Uniunii Europene. Diferența

salarială este calculată în funcție de salariul brut pe oră câștigat de angajați.

Subliniem, de asemenea, că rata de ocupare a femeilor din grupa de vîrstă 15–64 ani a fost în anul 2004 de 52,1%, valoare inferioară țintei de 60% stabilite prin Strategia Lisabona ca obiectiv european pentru anul 2010 și sensibil mai mică decât cea înregistrată la bărbați, respectiv de 63,6%. Rata șomajului feminin a fost de 6,9% în anul 2004. Creșterea ratei de ocupare a femeilor va fi posibilă prin aplicarea unor măsuri care vizează formarea profesională în general, formarea profesională continuă pentru femei, formarea în domenii care țin de promovarea femeilor în posturi de decizie și în viața politică (posturi de decizie, mediile politice, antreprenoriat), precum și prin campanii de sensibilizare a femeilor, în special a celor din mediul rural, în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați.

Alegerile generale din anul 2004 nu au adus schimbări importante în ceea ce privește reprezentarea femeilor în structurile parlamentare și guvernamentale. Din 469 de locuri de parlamentari, femeile dețin 50 de locuri (10,66%). În Camera Deputaților femeile reprezintă 11,14%, iar în Senat, 9,48%. În Guvernul constituit după alegerile din 2004, din 15 ministere și 25 de miniștri, 3 ministere sunt încrințate femeilor (12%). La sfârșitul anului 2004 efectivul salariaților din administrația publică era de 159,4 mii persoane, din care 59,3% femei (94,5 mii persoane).

În pofida progreselor înregistrate, în special în domeniul educației și al ocupării, femeile încă mai întâmpină multe obstacole în atingerea unei egalități reale, inclusiv în ceea ce privește concilierea vieții de familie cu viața profesională. Pentru ca egalitatea reală să fie un fapt împlinit, este nevoie nu numai de o îmbunătățire a legislației în sensul integrării principiului egalității, ci și, mai ales, de o schimbare a atitudinilor și a comportamentelor, a stilurilor de viață și a structurilor sociale care le împiedică pe femei să-și dezvolte în mod liber personalitatea și participarea activă în toate domeniile vieții: economie, cultură, politică etc.

Pentru ca aceste obiective să fie realmente eficiente, este necesară elaborarea unei strategii care să stabilească acțiuni ce trebuie îndeplinite, respectiv măsuri concrete, precum și termenele-limită de realizare, în aşa fel încât să fie posibilă evaluarea rezultatelor obținute, și totodată să precizeze organele responsabile cu implementarea lor.

Strategia națională pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați își propune să stabilească o serie de măsuri și de garanții destinate să eliminate orice formă de discriminare directă sau indirectă și să permită exercitarea libertății omului și a drepturilor sale fundamentale care au la bază principiul egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați.

Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei, prin intermediul Agentiei Naționale pentru Egalitatea de Șanse

între Femei și Bărbați (ANES), în colaborare cu alte autorități și instituții publice, cu confederațiile sindicale, confederațiile patronale, precum și cu organizațiile neguvernamentale care derulează programe în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați, va aplica Strategia națională pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați și va îndeplini toate funcțiile de stimulare și coordonare a măsurilor prevăzute de aceasta.

Autoritățile administrației publice centrale și locale, în domeniile lor de activitate, sub coordonarea metodologică a ANES, vor adopta măsurile necesare pentru aplicarea prezentei strategii în toate acțiunile pe care le vor întreprinde la nivelul fiecărui județ și la nivelul municipiului București.

Derularea politicii de egalitate de șanse între femei și bărbați nu numai că favorizează o aprofundare și o consolidare a democrației, dar în același timp contribuie la o utilizare mai rațională și mai eficientă a resurselor umane.

II. ARII DE INTERVENȚIE

1. Cadrul legislativ

Obiectiv: *Armonizarea legislației naționale cu cea internațională și în special cu cea europeană în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați*

Continuarea procesului de armonizare a legislației românești cu reglementările comunitare în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați reprezintă un obiectiv esențial și în același timp o obligație juridică ce decurge din Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr. 20/1993.

Armonizarea legislației naționale cu *acquis-ul* comunitar este totodată unul dintre angajamentele asumate de România în documentele de poziție, referindu-se la adoptarea de acte normative de bază pentru domeniul egalității de șanse între femei și bărbați.

Totodată, este important ca România să ratifice și să adopte protocoalele și normele organizațiilor internaționale, cum ar fi Organizația Națiunilor Unite, în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați.

2. Capacitatea instituțională

Obiectivul 1: Întărirea capacității instituționale a ANES

Consolidarea capacității instituționale a ANES este importantă pentru asigurarea unui management eficient al implementării Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați.

Obiectivul 2: *Specializarea resurselor umane implicate în implementarea la toate nivelurile a principiului egalității de șanse între femei și bărbați.*

Formarea inițială și continuă a personalului cu atribuții în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați este necesară pentru dezvoltarea unei abordări comune la nivel național în ceea ce privește implementarea și monitorizarea politicilor privind egalitatea de șanse între femei și bărbați și în vederea construirii capacității instituționale de absorbtie a fondurilor structurale europene.

Obiectivul 3: *Dezvoltarea relațiilor cu organismele internaționale în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați*

Prin dezvoltarea și consolidarea dialogului, a parteneriatelor cu organismele internaționale care activează în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați se urmărește dezvoltarea inițiativelor și completarea competențelor instituționale ale ANES, schimbul reciproc de cunoștințe, tehnici, experiență și organizarea de acțiuni comune în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați.

3. Viața economică

Una dintre modalitățile prin care poate fi atinsă egalitatea *de facto* între femei și bărbați este o participare echilibrată la activitățile economice care să asigure autonomie și independentă financiară femeilor.

Obiectivul 1: *Îmbunătățirea cunoașterii situației femeilor pe piața muncii*

Pentru o mai bună cunoaștere a realităților economico-sociale, pentru fundamentarea programelor privind egalitatea de șanse între femei și bărbați pe piața forței de muncă, pentru elaborarea și monitorizarea politicilor sociale este nevoie de statistici construite într-un cadru integrat și comparabil. Dezvoltarea statisticilor de gen trebuie să se realizeze prin includerea variabilei „sex” în toate cercetările statistice din domeniu.

Obiectivul 2: *Sprinjirea accesului egal al femeilor și bărbaților pe piața muncii*

În ceea ce privește nivelul de salarizare, în general, la funcții și condiții de muncă egale, salariile de încadrare ale femeilor și bărbaților sunt aceleași. Disparitățile dintre salariile realizate de femei și de bărbați în diferite activități economice sunt determinate de diferențele dintre nivelul de calificare și poziția ierarhică la locul de muncă, deoarece maternitatea și perioada legală de concediu pentru creșterea și îngrijirea copilului intervin ca o ruptură în dezvoltarea carierei pentru femei. Ocupațiile dominant feminine, cum ar fi: funcționari administrativi, lucrători operativi în servicii și comerț și asimilați, tehnicieni maștri și asimilați și specialiști cu ocupări intelectuale și științifice, dar și activitățile economice cu cele mai mici salarii medii pentru femei: hoteluri și restaurante, comerț, industrie prelucrătoare — arată că femeile sunt, în general, mai prost plătite. Accesul egal pe piața muncii presupune inițierea și derularea unor programe de informare referitoare la egalitatea în drepturi pe piața muncii pentru femei și pentru bărbați, precum și stimularea interesului pentru formarea profesională continuă în vederea facilitării accesului în toate sectoarele de activitate. În acest sens este nevoie de implementarea de programe speciale de reconversie profesională a forței de muncă feminine în sectoarele de activitate în care este în mod tradițional mai puțin reprezentată, în special în sectoarele ce folosesc tehnologii de formare și de informare.

Obiectivul 3: *Concilierea vieții de familie cu cea profesională*

Concilierea vieții de familie cu cea profesională reprezintă un aspect de mare interes atât pentru femei, cât și pentru bărbați. Dificultățile cu care se confruntă femeile, mai ales mamele, în căutarea și păstrarea unui loc de muncă plătit, stereotipurile prin care se perpetuează ideea că doar femeile sunt responsabile de îngrijirea familiei, precum și așteptările culturale față de bărbat pentru a fi unicul întreținător al familiei sunt aspecte care agravează inegalitatea dintre femei și bărbați. Implicarea bărbaților în coordonarea vieții de familie și a vieții profesionale reprezintă o problematică esențială, dar și dificilă. Este foarte importantă, pentru că fără participarea bărbaților nu poate exista o împărtire egală a responsabilităților, și dificilă, pentru că presupune o schimbare în societate și în mentalitatea fiecărei femei și a fiecărui bărbat.

Obiectivul 4: *Respectarea principiului egalității de șanse între femei și bărbați în promovarea profesională*

Dezvoltarea cooperării între partenerii economici și partenerii sociali contribuie la atingerea egalității de gen în relațiile de muncă și în special la asigurarea transparenței pe parcursul tuturor nivelurilor procesului de promovare.

Obiectivul 5: *Facilitarea inserției pe piața muncii a femeilor aflate în situație sau risc de marginalizare*

Pentru afirmarea principiului egalității de șanse între femei și bărbați se va urmări integrarea perspectivei de gen în programele de protecție socială a familiei și în cele de prevenire și de combatere a marginalizării, destinate în mod deosebit femeilor din comunitățile rome, femeilor vârstnice, celor fără educație etc.

4. Viața socială

„Egalitate“ în viața socială înseamnă că atât femeile, cât și bărbații au aceleași drepturi, responsabilități și șanse. Crearea unei societăți egale din punctul de vedere al genului nu va fi atinsă decât dacă femeile și bărbații vor conlucra pentru a transforma realitățile care guvernează societatea actuală.

Obiectivul 1: *Promovarea participării egale a femeilor și bărbaților în comunitate*

Obiectivul prezentei strategii are în vedere problematica accesului femeilor în viața socială, pe principiul promovării valorilor, astfel încât să existe un echilibru în societate. Este importantă realizarea de acțiuni informative adresate atât femeilor, cât și bărbaților, cu scopul revizuirii stilului de viață tradițional, în care participarea activă în comunitate este un atribut al bărbaților.

Obiectivul 2: *Promovarea participării egale a femeilor și bărbaților în familie*

Participarea bărbaților la responsabilitățile familiale este considerată necesară de marea majoritate, chiar dacă femeia are sau nu un loc de muncă. Deși există o anumită percepție asupra faptului că responsabilitățile familiale trebuie să fie împărtite, punerea în practică întâmpină dificultăți.

Există mari discrepanțe între valorizările pe care le dau cei doi parteneri implicării în realizarea sarcinilor domestice

și în îngrijirea copiilor (femeile sunt cele care resimt mai puternic faptul că au anumite sarcini domestice determinate, pe când bărbații cred că aceste sarcini se fac împreună, ceea ce duce la valorizări diferite). Bărbații trebuie să își asume și responsabilități de îngrijire a copiilor sau a ruelor bolnave. Noile generații sunt purtătoare de modele de roluri de gen egalitare în comparație cu vechea generație. Acest fapt depinde și de nivelul de studii al femeilor.

Obiectivul 3: *Implicarea bărbaților în promovarea principiului egalității de șanse între femei și bărbați*

Se impune ca mult mai mulți bărbați să fie implicați în activitățile de implementare a principiului egalității de șanse în toate domeniile vieții sociale, deoarece este nevoie de ambele puncte de vedere pentru a iniția politici publice.

Obiectivul 4: *Susținerea măsurilor de prevenire și combatere a traficului de femei*

Lupta împotriva traficului de persoane în scopul exploatației sexuale trebuie direcționată înspre: măsuri de prevenire, asistență și protecție a victimelor și anihilarea retelelor de traficanți.

Obiectivul 5: *Susținerea măsurilor de prevenire și combatere a violenței de gen*

Violența de gen constituie o încălcare a drepturilor fundamentale ale omului. În același timp constituie o manifestare a relațiilor tradiționale de putere dintre femei și bărbați, care au condus la dominarea și discriminarea femeilor și au împiedicat dezvoltarea și participarea femeilor în societate. Violența de gen este vizibilă la nivelul tuturor claselor sociale și este îndreptată către toate femeile, indiferent de vârstă sau de condiție socială.

Obiectivul 6: *Prevenirea hărțuirii sexuale*

Hărțuirea sexuală continuă să fie o problemă majoră a societății românești. Este necesar să se acorde o mai mare atenție acestui tip de violență, iar prevederile legislative și sancțiunile trebuie să aibă un mai mare impact.

5. Participarea la luarea deciziei

Participarea echilibrată a femeilor și a bărbaților în toate domeniile vieții sociale, politice și economice este mai mult decât necesară pentru a atinge o competitivitate și o dezvoltare durabilă, precum și pentru a obține și a consolida o democrație reală. În acest scop, se impune:

Obiectivul 1: *Reglementarea participării echilibrante a femeilor și a bărbaților la procesul decizional*

Participarea echilibrată a femeilor și a bărbaților în organismele de luare a deciziei reprezintă un obiectiv central într-o societate democratică. Ambele sexe trebuie să fie reprezentate la toate nivelurile procesului decizional.

Obiectivul 2: *Stimularea participării echilibrante a femeilor și a bărbaților la toate nivelurile procesului decizional*

Asigurarea unei reprezentări echilibrate a femeilor și a bărbaților în procesul decizional se poate realiza prin intervenții la nivel legislativ, prin campanii de sensibilizare și informare, prin acțiuni pozitive pentru femei și prin

mobilizarea societății civile. Obiectivul esențial este să ne asigurăm că femeile și bărbații își exercită în mod egal puterea și influența și că femeile nu se limitează doar la pozițiile de subordonare în cadrul procesului decizional.

6. Roluri și stereotipuri de gen

Acest sector vizează stereotipurile de gen și necesitatea modificării comportamentelor, atitudinilor, normelor și valorilor, ținându-se cont de evoluția rolurilor pe care îl au femeile și bărbații în societate.

Acțiunile prevăzute în această direcție se referă la înlocuirea modelelor culturale, care reflectă stereotipuri sexiste la nivelul societății, și la integrarea principiului egalității de șanse între femei și bărbați, mai ales în politicile privitoare la educație, știință, mass-media, tineret și sport.

Politica egalității de șanse între femei și bărbați în educație, cultură și mass-media se structurează după trei obiective:

Obiectivul 1: *Abordarea integratoare a perspectivei de gen (gender mainstreaming) în programarea, elaborarea, implementarea și evaluarea tuturor politicilor publice*

Pentru îndeplinirea acestui obiectiv se va avea în vedere, în primul rând, operarea cu indicatori și instrumente care să permită integrarea perspectivei de gen în politicile publice. La nivelul resurselor umane, se va urmări includerea modulelor de gen în cursurile de formare a tuturor persoanelor care intervin în gestionarea și derularea de politici publice.

Obiectivul 2: *Combaterea stereotipurilor și rolurilor sexiste din sistemul de învățământ*

Educația trebuie să fie una dintre căile fundamentale de corectare a inegalităților sociale și, desigur, a celor care au loc din motive de sex, contribuind astfel la construirea unei societăți libere și democratice. Schimbarea politicii de gen în educație este un proces continuu, acțiunile privind modificarea unor componente ale pregătirii cadrelor didactice și ale conținutului programelor și manualelor școlare punându-se în practică treptat.

În privința politicilor referitoare la personalul didactic, se va insista asupra echilibrării de gen a managementului educațional, asupra pregătirii învățătorilor și profesorilor pentru strategii emancipatoare în privința genurilor, urmărindu-se totodată și echilibrarea de gen a corpului profesoral. Pe de altă parte, politicile curriculare se vor axa pe schimbarea programelor disciplinelor de învățământ, prin introducerea de elemente care să vizeze educația partenerială de gen, și pe modificarea modelelor culturale care reflectă stereotipuri sexiste în manualele școlare, la toate nivelurile de învățământ. Totodată, aceste politici vor încuraja principiul acordării de șanse egale pentru bărbați și femei în ceea ce privește accesul la toate formele de educație, profesie și viață publică, avându-se permanent în vedere eliminarea discriminărilor latente, a practicilor și a abordărilor cu potențial sexist în procesul educativ-formativ și promovarea educației parteneriale pentru viața privată. Dar nu toate inegalitățile din educație își au originea la

nivelul sistemului însuși. Multe dintre ele se datorează sistemului social în general, mai exact, modului în care sunt tratate femeile și bărbații, la rândul lor, în mass-media. Pentru obținerea unei egalități reale se impune, astfel, adoptarea de măsuri care să combată stereotipurile și rolurile sexiste transmise de publicitate și de mass-media în general.

Obiectivul 3: Promovarea principiului egalității de șanse între femei și bărbați în cultură și mass-media

Acest obiectiv se poate realiza prin implicarea mass-media în ceea ce privește sensibilizarea societății, cu privire la principiile ce stau la baza Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați, în scopul respectării demnității umane în prezentarea imaginii femeilor și bărbaților, și prin încurajarea folosirii unui limbaj nonsexist și nediscriminatoriu. Prin diverse emisiuni sau acțiuni culturale se va urmări punerea în evidență a rolurilor și contribuțiilor femeilor din istoria și cultura română. În același timp, la nivelul formării profesionale a specialiștilor din domeniul culturii și mass-media, se vor avea în vedere sensibilizarea la perspectiva de gen și dotarea cu instrumentele necesare pentru integrarea acestui principiu în activitatea lor cotidiană.

7. Monitorizarea și evaluarea Planului general de acțiuni pentru implementarea Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați

Orientarea pe rezultate constituie o prioritate a ANES. În acest sens, au fost introduse mecanismele de monitorizare și evaluare a Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați și a Planului general de acțiuni.

Monitorizarea implementării Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați și a Planului general de acțiuni, precum și evaluarea acestora vor fi realizate de către ANES.

Obiectivul 1: Crearea unui set de indicatori de evaluare

ANES va elabora până la sfârșitul anului 2006 un set de indicatori cu caracter general și specific pentru evaluarea acțiunilor cuprinse în Planul general de acțiuni pentru implementarea Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați (2006–2009).

Indicatorii vor fi utilizati pe parcursul evaluării și vor măsura gradul de atingere a obiectivelor de bază. Pe parcursul implementării Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați și a Planului general de acțiuni, indicatorii vor fi revăzuți și îmbunătătiți în scopul unei mai bune evaluări a rezultatelor.

Obiectivul 2: Raportarea anuală a stadiului îndeplinirii acțiunilor cuprinse în Planul general de acțiuni pentru implementarea Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați de către fiecare autoritate sau instituție publică responsabilă

Fiecare autoritate sau instituție publică responsabilă cu implementarea acțiunilor cuprinse în Planul general de acțiuni pentru implementarea Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați va elabora și va transmite anual, până la sfârșitul lunii octombrie, un rapor-

privind stadiul îndeplinirii acțiunilor, pe baza unui model de raport care va fi comunicat de către ANES.

Obiectivul 3: Evaluarea stadiului implementării acțiunilor cuprinse în Planul general de acțiuni pentru implementarea Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați

Evaluarea progresului în implementarea Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați se va realiza anual de către ANES și va fi comunicată și celorlalte autorități și instituții publice responsabile de implementarea acesteia.

Evaluarea va lua în considerare atât termenele prevăzute pentru fiecare acțiune, cât și indicatorii de evaluare identificați de către ANES.

Obiectivul 4: Recomandări privind implementarea Planului general de acțiuni pentru implementarea Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați

Pe baza evaluării anuale, ANES va face recomandări privind îmbunătățirea procesului de implementare a Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați și a Planului general de acțiuni.

Obiectivul 5: Evaluarea finală a Planului general de acțiuni pentru implementarea Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați

ANES va elabora o analiză referitoare la evaluarea finală a îndeplinirii obiectivelor și acțiunilor cuprinse în Planul general de acțiuni pentru implementarea Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați, în septembrie 2009.

ANES va comunica și celorlalte autorități și instituții publice responsabile de implementarea Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați rezultatele evaluării finale a îndeplinirii obiectivelor propuse.

8. Finanțare

Inițierea, dezvoltarea și aplicarea Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați implică asigurarea resurselor financiare care să garanteze realizarea obiectivelor propuse în acest document.

Resurse financiare:

1. fonduri de la bugetul de stat prin bugetele ministerelor și instituțiilor responsabile, cu atribuții în domeniu;
2. venituri proprii, potrivit legislației în vigoare;
3. fonduri externe rambursabile și nerambursabile, în condițiile legii;
4. donații și sponsorizări, cu respectarea dispozițiilor legale.

Implementarea obiectivelor strategice stabilite prin acest document necesită un suport finanțier consistent. Prin urmare, toate autoritățile și instituțiile publice implicate în implementarea Planului general de acțiuni vor include în fundamentarea propriilor planuri de acțiune principalele aspecte strategice structurate în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați.

Se așteaptă ca odată cu creșterea economică prognozată să crească și finanțarea publică pentru acțiunile care au drept scop asigurarea egalității de șanse între femei și bărbați în toate domeniile sferei publice și private.

**Planul general de acțiuni pentru implementarea
Strategiei naționale pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați
pentru perioada 2006–2009**

I. Cadrul legislativ

<i>Obiectiv</i>	<i>Acțiune</i>	<i>Responsabili</i>	<i>Termen</i>
1. Armonizarea legislației naționale cu cea internațională și în special cu cea europeană în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați.	A .Modificarea Legii 202/2002 privind egalitatea de șanse între femei și bărbați, republicată în M.O., Partea I, nr. 135, din data de 14.02.2005	ANES	Trim. III 2006
	B. Aplicarea principiului egalității de șanse între femei și bărbați în elaborarea normelor de drept	ANES Ministerele și celelalte instituții publice care au inițiativă legislativă, potrivit domeniului lor de activitate	Permanent

II. Capacitatea instituțională

<i>Obiectiv</i>	<i>Acțiune</i>	<i>Responsabili</i>	<i>Termen</i>
1. Întărirea capacitații instituționale a ANES	A. Creșterea numărului de angajați la nivel central	ANES	2006
	B. Înființarea de structuri teritoriale în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați	ANES MMSSF	2006
2. Specializarea resurselor umane implicate în implementarea la toate	A. Organizarea de cursuri de formare pentru persoanele cu atribuții în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați	ANES INA MEdC	Anual

*) Anexa nr. 2 este reproducă în facsimil.

nivelurile a principiului egalității de șanse între femei și bărbați		CNFPA	
3. Dezvoltarea relațiilor cu organismele internaționale în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați	A. Inițierea și menținerea relațiilor cu organismele internaționale	ANES MAE MIE	Permanent

III. Viața economică

<i>Obiectiv</i>	<i>Acțiune</i>	<i>Responsabili</i>	<i>Termen</i>
1. Analizarea situației socio-economice a femeilor	A. Raport asupra situației actuale	ANES MMSSF ANOFM CNFPA	Trim III, 2006
	B. Identificarea datelor disponibile în sistemul statistic național și transmiterea acestora la instituțiile implicate în elaborarea raportului.	INS	Trim I, 2007
2. Sprijinirea accesului egal al femeilor și bărbaților pe piața muncii	A. Campanii de informare a femeilor și bărbaților privind drepturile egale pe piața muncii	ANES MMSSF ANOFM MEC IM	Anual
	B. Promovarea accesului egal la formare inițială și continuă pentru femei și bărbați	ANES ANOFM CNFPA	Anual
	C. Promovarea accesului femeilor și bărbaților în activități economice unde au o reprezentare scăzută	ANES ANOFM MEC	Anual

	D. Promovarea principiului plății egale pentru muncă de valoare egală	ANES MMSSF IM	Anual
3. Concilierea vieții de familie cu viața profesională	A. Promovarea măsurilor care permit flexibilizarea timpului de muncă	ANES MMSSF	2009
	B. Încurajarea tașilor de a se implica în creșterea și îngrijirea copiilor, inclusiv prin solicitarea de concedii paternale și parentale	ANES MMSSF	2007
	C. Promovare dezvoltării de servicii sociale în comunitate pentru îngrijirea copiilor și a persoanelor dependente din familie	ANES MMSSF	2009
	D. Informarea privind protecția maternității la locul de muncă	ANES MMSSF	Anual
4. Respectarea principiului egalității de șanse între femei și bărbați în promovarea profesională	A. Promovarea principiului transparenței la toate nivelurile procesului de promovare	ANES	Anual
5. Facilitarea inserției pe piața muncii a femeilor aflate în situație sau risc de marginalizare	A. Identificarea oportunităților de angajare pentru femeile aflate în situație sau risc de marginalizare	ANES ANOFM	Anual
	B. Informarea privind oportunitățile de angajare pentru femeile aflate în situație sau risc de marginalizare	ANES ANOFM MMSSF	Anual

IV. Viața socială

<i>Obiectiv</i>	<i>ACTIONE</i>	<i>Responsabili</i>	<i>Termen</i>
1. Promovarea participării egale a femeilor și bărbaților în comunitate	A. Promovare implicării femeilor în activități civice și recunoașterea zonelor de activitate și participare civică unde femeile s-a implicat deja și există organizații neguvernamentale care să le reprezinte	ANES MEdC	Anual
2. Promovarea participării egale a femeilor și bărbaților la îndeplinirea responsabilităților familiale	A. Campanii de sensibilizare în vederea schimbării de atitudini cu privire la modul în care se obișnuiește împărțirea rolurilor și responsabilităților domestice	ANES MMSSF MEdC	Anual
	B. Promovarea implicării tașilor în educația copiilor	ANES MEdC	Anual

	C. Promovarea implicării cuplurilor, a femeilor și bărbaților, în activități de formare, educare, comunicare având ca scop schimbarea de comportament cu privire la folosirea mijloacelor moderne de planificare familială	ANES MS MEdC	Anual
3. Implicarea bărbaților în promovarea principiului egalității de sanse între femei și bărbați	A. Încurajarea prezenței bărbaților în desfășurarea activităților de promovare a principiului egalității de gen	ANES MEdC	Permanent
4. Susținerea măsurilor de prevenire și combatere a traficului cu femei	A. Consolidarea cooperării cu instituțiile și organizațiile care au activitate în domeniu	ANES MAI MEdC	Permanent
5. Susținerea măsurilor de prevenire și combatere a violenței de gen	A. Consolidarea cooperării cu instituțiile și organizațiile care au activitate în domeniu	ANES ANPF MAI	Permanent
6. Prevenirea hărțuirii sexuale	A. Informarea populației asupra prevederilor legale privind hărțuirea sexuală	ANES MMSSF MEdC MAI	Anual

V. Participarea la luarea deciziei

<i>Obiectiv</i>	<i>ACTIONE</i>	<i>Responsabilitate</i>	<i>Termen</i>
1. Reglementarea participării echilibratice a femeilor și bărbaților la procesul decizional	A. Modificarea legilor electorale (Legea 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale cu modificările și completările ulterioare și Legea 373/2004 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului) cu modificările și completările ulterioare în sensul introducerii de prevederi care să faciliteze o mai mare participare a femeilor la luarea deciziei	Autoritatea Electorală Centrală MAI ANES	2007
2. Stimularea participării femeilor la toate nivelurile procesului decizional	A. Organizarea de campanii de informare și promovarea de acțiuni pozitive privind creșterea gradului de participare a femeilor la procesul decizional	ANES Ministerele și celelalte instituții publice care au inițiativă legislativă, potrivit domeniului lor de activitate	Anual

VI. Rolurile și stereotipurile de gen

<i>Obiectiv</i>	<i>ACTIONE</i>	<i>Responsabilități</i>	<i>Termen</i>
1. Abordarea integratoare a perspectivei de gen (gender mainstreaming) în programarea, elaborarea, implementarea și evaluarea tuturor politicilor publice	A. Elaborarea și utilizarea de indicatori și de instrumente care să permită integrarea perspectivei de gen în politicile publice	ANES INS Ministerele și celelalte instituții publice care au inițiativă legislativă, potrivit domeniului lor de activitate	Permanent
	B. Includerea modulelor de gen în toate cursurile de formare adresate funcționarilor publici și altor categorii profesionale	ANES INA ANFP CNFPA	Permanent
2. Eliminarea stereotipurilor și rolurilor sexiste din sistemul de învățământ	A. Promovarea principiului egalității de șanse în elaborarea curriculei naționale, a manualelor școlare, materialelor didactice și cursurilor universitare	ANES MEdC CNCD	Permanent
	B. Acțiuni de sensibilizare privind egalitatea de șanse între femei și bărbați pentru elevi și cadrele didactice	ANES MEdC ANT CNCD	Anual
3. Promovarea principiului egalității de șanse între femei și bărbați în cultură și mass-media	A. Acțiuni de sensibilizare pentru evidențierea figurilor feminine din istoria și cultura română	ANES CNA SRR MCC MEdC	Anual
	B. Acțiuni de promovare în vederea utilizării unui limbaj nonsexist și nediscriminator în cultură și mass-media	ANES MMSSF CNA MEC ANOFM CNCD ANT ANOFM MCC	Anual

	C. Colaborarea cu mijloacele de comunicare în masă în scopul respectării demnității umane în prezentarea imaginii femeilor și a bărbaților	ANES CNA SRR MCC	Permanent
	D. Organizarea de seminarii în domeniul egalității de șanse între femei și bărbați destinate reprezentanților mass-media	ANES MCC MEC	Anual

VII. Monitorizarea și evaluarea *Planului General de Acțiuni pentru implementarea Strategiei Naționale pentru Egalitatea de Șanse între femei și bărbați*

<i>Obiectiv</i>	<i>Acțiune</i>	<i>Responsabilități</i>	<i>Termen</i>
1. Identificarea unui sistem de monitorizare a Planului General de Acțiuni pentru implementarea Strategiei Naționale pentru Egalitatea de Șanse între femei și bărbați	A. Crearea unui set de indicatori de evaluare a acțiunilor cuprinse în <i>Planul General de Acțiuni pentru implementarea Strategiei Naționale pentru Egalitatea de Șanse între femei și bărbați</i>	ANES	Trim II, 2006
2. Raportarea anuală a stadiului îndeplinirii acțiunilor cuprinse în Planul General de Acțiuni pentru implementarea Strategiei Naționale pentru Egalitatea de Șanse între femei și bărbați de către fiecare instituție responsabilă	A. Elaborarea și distribuirea unui model tip de raport de activitate	ANES Autoritățile și instituțiile publice prevăzute în Planul General de Acțiuni	Anual (luna februarie)
3. Evaluarea stadiului implementării acțiunilor cuprinse în Planul General de Acțiuni pentru implementarea Strategiei Naționale pentru Egalitatea de Șanse între femei și bărbați	A. Raport anual privind evaluarea implementării <i>Planului General de Acțiuni pentru implementarea Strategiei Naționale pentru Egalitatea de Șanse între femei și bărbați</i>	ANES	Anual (în luna martie)

4. Recomandări privind implementarea Planului General de Acțiuni pentru implementarea Strategiei Naționale pentru Egalitatea de Șanse între femei și bărbați	A. Elaborarea unor recomandări privind implementarea <i>Planului General de Acțiuni pentru implementarea Strategiei Naționale pentru Egalitatea de Șanse între femei și bărbați</i>	ANES	Permanent
5. Evaluarea finală a Planului General de Acțiuni pentru implementarea Strategiei Naționale pentru Egalitatea de Șanse între femei și bărbați în 2009	A. Raportul final privind evaluarea <i>Planului General de Acțiuni pentru implementarea Strategiei Naționale pentru Egalitatea de Șanse între femei și bărbați</i>	ANES	2009

ANEXĂ*la Planul general de acțiuni***A B R E V I E R I**

- MMSSF — Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei
- MAI — Ministerul Administrației și Internelor
- MIE — Ministerul Integrării Europene
- MAE — Ministerul Afacerilor Externe
- MCC — Ministerul Culturii și Cultelor
- MEC — Ministerul Economiei și Comerțului
- MEdC — Ministerul Educației și Cercetării
- MS — Ministerul Sănătății
- ANES — Agenția Națională pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați
- INS — Institutul Național de Statistică
- CNCD — Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării
- INA — Institutul Național de Administrație
- CNFPA — Consiliul Național pentru Formarea Profesională a Adulților
- ANOFM — Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă
- IM — Inspectia Muncii
- ANPF — Agenția Națională pentru Protecția Familiei
- AEC — Autoritatea Electorală Centrală
- ANFP — Agenția Națională a Funcționarilor Publici
- ANT — Autoritatea Națională pentru Tineret
- CNA — Consiliul Național al Audiovizualului
- SRR — Societatea Română de Radiodifuziune

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
 IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, sos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5948368 114463